

Možná někdo z vás zaregistroval na setkání mládeže Activ8 na Velehradě zajímavou rockovou kapelu Kerigma ze Slovenska. Co je čínlo tak zajímavými? Jedná se totiž o kapelu, ve které hrají 3 kněží. Na Slovensku nejsou jedini z kněží, kteří se chopili hudebních nástrojů, aby i touto formou hovořili s lidmi o Bohu. Ve stejných šlápějích krači taky rečko-katolický kněz Peter Milenky, který loni v srpnu dokončil své první album s názvem:

„EŠTĚ SA TO DÁ...“

Peter Milenky band

hudební skupina jednoho kněze

O jeho vřelém vztahu k hudbě se vědělo již v dobách jeho studií v prešovském semináři, kde tehdy se svým spolubratrem Štefanom Paľočkom založili bohoslovckou skupinu Anastasis. Po ukončení studií a vysvěcení jeho vztah k hudbě neochabl a v každé farnosti, kam přišel, soustředil kolem sebe mladé lidi nadšené pro gospelovou hudbu. A že se i hudba může stát vhodným prostředkem v činnosti kněze potvrzují jeho slova: „Hudba mně už od mých mladých let dává obrovskou radost a sílu do každodenního života. Proto i způsob modlitby formou hudby a zpěvu je pro mě každodenní duchovní aktivitou. Jsem rád, že prostřednictvím hudby se dá dostat k lidem různých povah a názorů a takto jim nabídnout Boha a život s ním.“

KAPELA PLNÁ HVĚZD

Naštěstí měl Peter kolem sebe spoustu známých lidí, kteří jej podpořili a někteří nabídli také pomoc. Díky tomu mohla vzniknout kapela s názvem „Peter Milenky band.“ A pokud někdo z vás trošku zná slovenskou křesťanskou scénu, tak mi dá za pravdu, že jména Martin Husovský (má vlastní úspěšnou skupinu Komajota, která se hrála i v na-

ších rádiích) nebo Miloš Humeník (kapela Raindown) jsou mezi slovenskými fanoušky (a to nejenom křesťanské scény) dobře známa. Debutové album této skupiny si pomalu našlo cestu ke svým posluchačům a jak sám Peter prozradil, reakce těch, kteří si jej poslechli, byly: „Je to milé a nenásilné znázornění poselství, které nabízí. Hlavně píseň „Kedy pochopím“ zanechává stopu na mnohých lidech, kteří prožívají nějaký životní problém.“ A právě tato píseň zabývající se otázkou kříže v lidském životě se stala první z alba, na kterou byl natočen klip.

KNĚŽSTVÍ JE CESTA

Množství Peterových aktivit jako kněze a hudebníka přímo vybízelo k tomu položit mu otázku, k čemu má bližší vztah. Je to kněžství jako povolání nebo hudba? „V první řadě je pro mě kněžství poslání, skrze které mohu odevzdat to nejvýznamnější poselství,

které bylo dané pro tuto zem a tím je Boží láska k nám. Bůh povolává každého člověka k sobě, proto je hudba pro mě pomocným nástrojem pro vyjádření mého vztahu k Bohu a jako prostředek k předání této pravdy o Boží lásce dalším lidem formou hudby a textů mých písniček. Právě mé kněžské povolání mi pomáhá k tomu, abych prostřednictvím hudby vyjádřil své pocity, jak prožívám víru a vztah s Bohem. Kněžství je cesta, prostřednictvím které se mi otevírají nové horizonty víry pro mě a pro další lidi.“

MINISTROVAL JSEM JAKO VY

A otázka na závěr: Chceš vzkázat něco našim čtenářům? „Z dob, kdy jsem byl ministrant, si velmi dobře vzpomínám na chvíle, kdy jsem stál při oltáři a pomáhal knězi při bohoslužbách. Jedinečnou a neopakovatelnou skutečností byly pro mě adorace před eucharistií, kde jsem začínal vybírat a později hrát různé písně, abych takto přirozeně chválil Boha. Myslím si, že i vy, kteří dnes stojíte na tom místě, kde jsem kdysi stával já, máte možnost sloužit Bohu různým způsobem, ale on potřebuje vaši nezištnou ochotu a spolupráci.“

Hudba je fantastická věc, která provází náš život. Proto vám všem přeji, aby jste při výběru a poslouchání hudby měli dar rozlišovat, co posloucháte. Protože každá píseň nese v sobě poselství, ať už skryté nebo zjevné, které zanechává stopu v našem životě. Jestliže tedy budete stát vedle Boha a jemu naslouchat, pochopíte ten rozdíl a půjdete dobrým směrem.“

Zdraví vás Peťo Milenky a Pavel

Pavel Šupol, foto archiv Peter Milenky

Sumo

sport korpulentních těl

Výjimečnost tohoto sportu jasně dokazuje vypracovanost těl sportovců, kteří se tímto sportem zabývají. Jde zde především o sílu v nohách, předvídatost a hlavně stabilitu. Sumo (česky doslova: bránit se) je sport starý více než tisíc let, který je plný tradic, precizních pravidel, symbolů, ale především pevně daných obřadů.

Princip zápasu

Zápas sumo se odehrává na kruhovém zápasišti o průměru 4,57 m. Cílem zápasu je vytlačit soupeře za okraj vyznačeného zápasíště nebo ho donutit, aby se dotkl povrchu země jakoukoliv jinou částí těla, než je chodidlo.

Po slavnostním vstupu do ringu předvádějí zápasníci obřadní dřepy „šiko“ a souborje očí se soupeřem. Poté oba zápasníci vystoupí z kruhu, napijí se „vody síly“, otřou si ústa „papírem síly“ a poté naberou do hrsti sůl, kterou rozhodí po zápasišti, což má zahnat zlé duchy.

Techniky se dělí do tří hlavních kategorií: tlačení (cuki), strkání (oši), úchopy (jori). Zápasníci nosí břišní pás mawaši. Zápasníci ze dvou nejvyšších kategorií, tzv. sekitori mají jako jediní právo mít během turnajů svázané vlasy do tradičního účesu středověkých šlechticů.

Rozhodčí

Rozhodčí se nazývá gjódži. Je oblečen do kostýmu šlechtice ze 14. století. Za pasem nosí malý nůž tantó jako vzpomínku na doby, kdy v případě mylného rozhodnutí spáchal rozhodčí sebevraždu seppuku. Japonská uctivost velí i dnes v případě chyby ze strany rozhodčího požádat o odchod do důchodu. Tato žádost však bývá v drtivé většině případů zamítnuta.

Strava

Denní strava – čankonabe, což je vysoce kalorická směs z mořských chaluhy, kuřecího, vepřového a rybiho masa, tofu a zeleniny. Zápasníci jedí čankonabe společně s miskami rýže a zapíjejí vše pivem.

Ačkoli není tento sport u nás příliš proslulý, v podkrkonošském městečku Jilemnici byl uveden do provozu hotel, který ve světě nemá obdoby. Kromě ubytování nabízí i arénu pro zápasy sumo a další k tomu příhodné podmínky – prostory pro trénink, restaurace s pokrmy vhodnými pro tyto ne zrovna nejhubenější „chlapáky“, masáže atd. Není divu, že tato stavba nese název Hotel SUMO.

Konec KARIÉRY ZÁPASNÍKA

Obřad „stříhání vlasů“ (dancušiiki) je obřad, kdy zápasník odchází do důchodu (intai-zumó). Zápasník si na sebe oblékne své nejlepší kimono a s naolejovanými vlasy se posadí do středu zápasnického kruhu. Hlavní rozhodčí stojí u něj s pozlacenými nůžkami. Postupně přistupují přátelé, sportovní kolegové a osobnosti, kteří mu odstříhávají prameny vlasů.

„Paní učitelko, mohu být potrestán za něco, co jsem neudělal?“
„No, to v žádném případě. Pepičku.“
„Tak to mi spadl kámen ze srdce. Já jsem totiž neudělal domácí úkol!“
Vojtěch Šima

Petr Lukeš, foto wikipedia.org